

عنوان مقاله:

تحولات مطالعات شهری در شهر تهران در قرن اخیر؛ با تاکید بر مطالعات اجتماعی و مدیریت و برنامه ریزی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و برنامه ریزی شهری، دوره 3، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ولی اله رستمعلی زاده - استادیار جامعه شناسی توسعه، موسسه تحقیقات جمعیت کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش به بررسی تحولاتی که در یکصد سال اخیر در پژوهش های شهری تهران به خصوص در حوزه های اجتماعی و مدیریت و برنامه ریزی صورت گرفته، پرداخته شده است. روش پژوهش، مرور سیستماتیک بوده است. تحولات پژوهش های شهری تهران در شش دوره قابل تقسیم است: (۱) دوره دهه های ۱۳۰۰ تا ۱۳۲۰ که دوره شکل گیری نهادی و فعالیت های اجرایی در شهر تهران است. (۲) دوره دوم، شامل دهه های ۱۳۲۰ و ۱۳۳۰ است. در این دوره مطالعات محدود شهری از تهران وجود دارد و اغلب نیز توسط مستشاران و مشاوران خارجی انجام گرفته و دولت راهبر اصلی مطالعات است. (۳) دوره دهه های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰، دوره شکل گیری پژوهش های شهری به معنای واقعی کلمه در تهران است. (۴) دوره چهارم، شامل مطالعات دهه ۱۳۶۰ است. این دوره، تداوم مطالعات دوره قبلی است و در آن مسائل و مشکلات شهری همچون مهاجرت، حاشیه نشینی، معضلات شهری، حمل و نقل و ترافیک همچنان مطرح هستند. اما بحث عمران و طرح های عمرانی با غلظت بیشتری مطرح است. سه دوره قبلی، دوره های نگاه مهندسی یا تکنوکراتیک به شهر و معضلات شهری است. (۵) دوره پنجم دهه ۱۳۷۰ را شامل می شود. این دوره، دوره تغییر پارادایمی در مطالعات شهری تهران است. در این دهه ما شاهد توجه به مردم، مشارکت، رضایت و نگرش آن ها و همچنین، حرکت به سمت مردم در برنامه ریزی های شهری تهران هستیم. (۶) دوره ششم، دهه های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ را شامل می شود. در این دوره، توسعه انسان محور به معنای واقعی کلمه مطرح می شود و به نوعی ما با توسعه انسانی و توسعه پایدار روبه رو هستیم.

کلمات کلیدی:

پژوهش شهری، تحولات مطالعات شهری تهران، مطالعات شهری، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1492131>

